

cit. zákona, ano lze řízení podle tohoto ustanovení zákona zahájit jen o odvolání, které bylo oznámeno a podáno ve lhůtě § 48. Náleží-li však nejvyššímu soudu, jak předpisuje druhý odstavec § 48 cit. zák., rozhodnouti i o tom, zda bylo odvolání v pravý čas oznámeno, a nelze-li o něm, jak již bylo řečeno, zahájit řízení podle § 50 cit. zákona, jest je odmítnouti jako opožděné podle obdoby předpisů trestního řádu, kterých jest podle stálé judikatury nejvyššího soudu šetřiti i v kárném řízení (§ 1 čís. 1 nov. k tr. ř. a § 467 posl. odst. tr. ř.).

Čís. 134 dis.

Do usnesení kárné rady advokátní komory, jímž nevyhověno žádosti toho, kdo jest ve svých právech kárným činem zkrácen, o opis osvobozujícího nálezu, nelze si stěžovati k nejvyššímu soudu.

(Rozh. ze dne 15. září 1931, Ds I 14/31.)

Nejvyšší soud jako kárný soud odvolací v kárných věcech advokátů a kandidátů advokacie odmítl, slyšev generálního prokurátora, stížnost Dr. Kamila R-a do usnesení kárné rady pro advokáty a kandidáty advokacie v Čechách z 21. dubna 1931, jímž byla zamítnuta jeho žádost o doručení kárného nálezu z 13. dubna 1931, zprošřujícího Dr. Emanuela S-ého z obvinění z kárného přečinu.

O d ů v o d n ě n í :

Stížnost směřuje proti usnesení kárné rady, jímž nebylo vyhověno žádosti Dr. R-a, by mu byl vydán opis nálezu v kárném řízení proti Dr. Emanuelu S-ému, není však, pokud jest řízena na nejvyšší soud, přípustná. Podle 4. oddílu kárného statutu, pojednávajícího o opravných prostředcích proti usnesením a nálezům kárné rady, lze si ovšem proti nálezům kárné rady stěžovati odvoláním a proti jiným usnesením stížností (§ 46), ale podle § 53 čís. 3 přísluší stížnost tomu, kdo jest kárným činem ve svých právech zkrácen, jen proti usnesení, že není důvodu ke kárnému řízení proti obviněnému (§ 29). O takové usnesení tu nejde. Není proto stížnost proti němu přípustna. Proti tomuto názoru nelze namítati, že odepřením opisu kárného nálezu a nepřímo tudíž i odmítnutím stížnosti proti tomuto odepření je tomu, kdo se má za zkrácena kárným nálezem ve svých právech, odňata možnost, stěžovati si i proti kárnému nález samému. To je sice pravda, ale nesejde na tom, protože podle jasného doslovu § 53 čís. 3 osoba ve svých právech domněle zkrácená má právo stížnosti, ale nemá je proti osvobozujícímu nález kárné rady podle §§ 38, 39 kárn. stat.

Čís. 135 dis.

Odvolání proti trestu písemné důtky podle § 12 písm. a) kár. stat. není přípustné.

(Rozh. ze dne 15. září 1931, Ds II 4/31.)